

РЕШЕНИЕ

№ 5215

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **2571** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на "БГ Кухня" ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес на управление [населено място] против ЗАПОВЕД № 17-ФК от 07.02.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - заведение за хранене - „Българска кухня", находящо се в [населено място], [улица], стопанисван от "БГ Кухня" ООД, ЕИК[ЕИК] и забрана за достъп до него за срок от 14 /четиринадесет/ дни на основание чл. 186, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД „Фискален контрол" при ЦУ на НАП.

Изложено е становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се иска нейната отмяна, поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и несъответствие с целта на закона. Излага на първо място, че ПАМ не съответства на целта на закона. Съгласно чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Целта на мерките, наложени с обжалваната заповед, според административния орган, е следната: Целта на настоящата ПАМ е да

гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще осигурят бюджетните приходи, както и надлежното и законово деклариране на движението на стоки и на всички реализирани обороти." Твърди, че е налице е абсолютно противоречие с целта на закона, потвърдено от самия административен орган.

Излага, че ПАМ има санкциониращ характер, а не превантивен, което нарушение на административно производствените правила. ПАМ не може да е санкция. За тази цел се издават наказателни постановления и санкциите са имуществени, глоби и пр., но не и ПАМ.

На второ място, заповедта не е мотивирана относно определената продължителност на срока на ПАМ. Част от съображенията на административния орган са неотнормирани към казуса, други са общи, а конкретизираните такива не са подкрепени от събраните доказателства. Нарушаването на утвърдения ред за данъчна дисциплина чрез неиздаване на касов бон за реализирана продажба представлява елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 25, ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г на МФ, респективно - основание за прилагане на ПАМ, поради което очевидно не може да служи и като мотив за определяне на срока ѝ. Тежестта на извършеното нарушение, последиците му, местонахождението и работното време на търговския обект единствено са изброени от административния орган, но в заповедта липсва конкретика и анализ на същите, които да позволят да се прецени законосъобразността на извода на административния орган, че те обосновават определения срок на ПАМ. Излага също, че при определяне на продължителността на ПАМ органът действа в условията на оперативна самостоятелност и го определя по целесъобразност в рамките на закона, поради което дължи излагането на мотиви защо приема, че ПАМ трябва да бъде приложена за конкретно избрания от него срок, в случая 14 дни. Горното води до липсата на мотиви в това отношение е особено съществено процесуално нарушение, защото касае продължителността на мярката с оглед целта на закона, а именно - налагане чрез властта на държавата на конкретно поведение с неблагоприятни последици на съответния правен субект, независимо от неговата воля. В тази връзка липсата на мотиви относно срока, за който се прилага ПАМ, съставлява и нарушение на императивното изискване на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като обективно лишава съда от възможност на извърши проверка за законосъобразност на оспорения акт, и поради това е основание за незаконосъобразност на същия по смисъл на чл. 146, ал. 3 от АПК. Административния орган не бил изложил никакви конкретни съображения какво налага такава продължителност с оглед данните за липса на каквито и да било други нарушения и ниската стойност на неотчетената продажба. Твърди, че налагането на ПАМ ще засегне трето лице – „МИС-21“ ЕООД, което стопанисва обект на същото място и адрес. Претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява. Постъпила е молба от 15.11.2022г., с която процесуалния представител на жалбоподателя, поддържа жалбата и излага съображения в подкрепа на твърденията си за незаконосъобразност на акта.

Ответникът – началник на отдел „Оперативни дейности“ – В. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, представляван от процесуален представител

юрисконсулт Й., оспорва жалбата. Моли издадената заповед за налагане на принудителна административна мярка да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като разгледа оплакванията, изложени в жалбата, доказателствата по делото и становищата на страните, Административният съд С.-град, 60 с-в приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.01.2022г. в 14:41 ч. е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т.41 от ДР на ЗДДС - заведение за хранене - „Българска кухня“, находящо се в [населено място], [улица], стопанисван от ”БГ Кухия” ООД, ЕИК[ЕИК], при която е констатирано, че търговецът, в качеството си на лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведените в експлоатация в обекта фискални устройства (ФУ), с което е извършил нарушение на разпоредбата на чл.25/1/ от Наредба №Н-18/06г. на МФ във вр. с чл. 118 от ЗДДС.

Обектът е с площ от 198кв.м и с капацитет 40 постоянни места на закрито.В обекта има регистрирани и въведени в експлоатация два броя фискални устройства - ФУ модел Eltrade АЗ К.Л с И.. №ED3455 и ФП №44345519 и ФУ модел Epson ТМ Т810F КЛ с И.. №ED342158 и ФП №44342158.

При извършената проверка на 25.01.2022г. в 14.00ч. в търговския обект „Българска кухня“ е констатирано, че търговецът не е изпълнил задължението си на 18.01.2022г. в часовия диапазон от 11.03ч до 11.12ч. да регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект чрез издаване на фискална касова бележка от въведените в експлоатация в обекта фискални устройства. Нарушението е установено при извършената проверка, след като е изведен КЛЕН за 18.01.2022г. в часовия диапазон 10,00ч. до 12.30ч. от двете фискални устройства. Установено е от КЛЕН-а, че има издадени служебни бонове в часовия диапазон 11.03ч до 11.12ч. на 18.01.2022г. със следните номера : от 0266899 до 0266903. След направена справка за 18.01.2022г. в часовия диапазон от П.03чдо 11.12ч. за ФУ модел Epson ТМ Т810F К.Л с И.. №ED342158 и ФП №44342158 е установено , че същите липсват. Видно от КЛЕН №0003271 от дата 25.01,2022г. изведен от ФУ модел Eltrade АЗ КЛ с И.. №ED3455 и ФП №44345519 също е установено, че за издадените служебни бележки не са издадени фискални такива. Справката е посочена в Протокол №0055638/06,02,2022г., който е неразделна част от Протокол №0055635 от 25.01.2022г.

Извършеното нарушение освен от горесцитираните протоколи се доказва и от КЛЕН изведени от двете фискални устройства; Описи на паричните средства; Междинни отчети; Дневни отчети; Служебни бонове и др.

Като доказателство за резултатите от проверката са съставени на основание чл.110, ал.4, във връзка с чл.50, ал.1 от ДОПК: Протокол за извършена проверка в обект серия АА №0055635/25.01.2022г. и Протокол за извършена проверка в обект серия АА

№0055638/06.02.2022г., ведно със събраните доказателства към него.

Прието е, че ”БГ Кухня” ООД, ЕИК[ЕИК], не е спазил реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред в нарушение на съставът на чл.25, ал. 1 от Наредба Н-18/2006 г., във връзка с чл.118, ал.1 и ал.4, т. 1 от ЗДДС.

Установеното се потвърждава от приложените доказателства.

Предвид изложената по-горе фактическа обстановка и извършеното нарушение на чл. 25, ал.1 от Наредба Н-18/2006 г., във връзка с чл.118, ал.1 и ал.4, т.1 от ЗДДС се явява основание по смисъла на чл.186, ал.1, т.1, б. „а” от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка и на основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС. Административният орган е представил с преписката и Акт за установяване на административно нарушение, съставен на 06.02.2022г. срещу ”БГ Кухня” ООД, ЕИК 203259259 за нарушение на чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС /л.24-25/.

По делото е представен Договор за отдаване под наем на общински недвижим имот №ИАЗ-21- 64/02.11.2021г. обектът се стопанисва от „МИС-2ГЕООД. Сградата на заведение за хранене „Българска кухня” се намира и да двата адреса - ул. „Славянска №18 и [улица]. Горното се установява и от събраните в хода на съдебното производство доказателства.

При така установеното от фактическа страна Съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима, като подадена в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, от лице, което е адресат на акта.

Настоящият съдебен състав, като обсъди наведените в жалбата доводи и представените от страните доказателства намира, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: компетентност на органа, спазване на установената форма, на административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и целта на закона.

Съгласно чл. 186, ал. 3 принудителната административна мярка „запечатване на търговски обект, за срок до 30 дни, независимо от наложените глоби и имуществени санкции“ се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от представената Заповед № ЗЦУ-1148 / 25.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП (л. 61 от делото), и Заповед № ЗЦУ-1157 / 27.08.2020 г. на Изпълнителния директор на НАП / стр.60 от

делото/ са определени с нарочен акт за органи, компетентни да налагат ПАМ от процесния вид. Следователно административният акт е издаден от компетентен орган.

Спазени са и изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния закон:

Обжалваният административен акт е издаден при допуснати нарушения на чл. 146, т. 5 АПК поради следните съображения.

По силата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта.

Разпоредбата на чл.186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС, предвижда принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118.

От доказателствата по делото се установява, че на 18.01 -2022г. в часовия диапазон от 11.03ч до 11.12ч. да регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки от търговския обект чрез издаване на фискална касова бележка от въведените в експлоатация в обекта фискални устройства. Нарушението е установено при извършената проверка след като е изведен КЛЕН за 18.01.2022г. в часовия диапазон 10,00 ч. до 12.30ч. от двете фискални устройства. Установено е от КЛЕН-а, че има издадени служебни бонове в часовия диапазон 11.03ч до 11.12ч. на 18.01.2022г. със следните номера: от 0266899 до 0266903. След направена справка за 18.01.2022г. в часовия диапазон от 11.03ч. до 11.12ч. за ФУ модел Epson ТМ Т810F К.Л с И.. №ED342158 и ФП №44342158 е установено , че същите липсват. Видно от КЛЕН №0003271 от дата 25.01,2022г. изведен от ФУ модел Eltrade АЗ КЛ с И.. №ED3455 и ФП №44345519 също е установено, че за издадените служебни бележки не са издадени фискални такива. Справката е посочена в Протокол №0055638/06,02,2022г.. който е неразделна част от Протокол №0055635 от 25.01.2022г.

Не се спори и че в търговския обект са инсталирани и регистрирани фискални устройства. Издаването на фискални касови бележки за извършени покупки и плащания в брой е било дължимо, но не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на дружеството-жалбоподател на задължението по чл. 118, ал. 1 и ал.4, т.1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършени в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.„а“ ЗДДС.

При наличие на предпоставките на чл.186, ал.1 ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В тази насока оплакванията в жалбата относно продължителността на мярката са основателни.

Административният орган е изложил отделни мотиви във връзка с продължителността на срока, които обаче биха могли да бъдат отнесени към всеки един случай на издаване на фискална касова бележка и по същество не представляват анализ и преценка на конкретната фактическа обстановка.

Изтъкнато е, че при определяне на продължителността на срока за запечатване са взети предвид: неспазването на реда на издаване на касова бележка, неиздаването на фискален бон за извършените покупки описани в служебните обнове със следните номера: от 0266899 до 0266903, издадени в часовия диапазон 11.03ч. до 11.12ч. на дата 18.01.2022г., както и задълженията на дружеството към Държавата, за което има образувано изпълнително дело в размер на 59 417.38лв. и задължения към Държавата извън изпълнително дело в размер на 6 330.39лв към дата 07.02.2022г., се налага изводът, че следва да се осигури защитата на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Излага се, че с нарушението се засяга утвърдения ред на данъчна дисциплина, който осигурява пълна отчетност на извършваните от лицата продажби и тяхната регистрация, както и последващата възможност за проследяване на реализираните обороти. В тази връзка издаването на касова бележка, правилното отчитане на ФУ, наличието на регистрирано и работещо ФУ-во, съхраняването на изискуемите по закон документи в търговския обект издавани от или във връзка с ФУ, както и предаването на данни по чл. 118 от ЗДДС са все нормативно установени задължения на субектите, стопанисващи и /или управляващи търговски обекти, които следва да се изпълняват при съответните предпоставки с цел бъде възможно извършването на текущ и последващ контрол от органите по приходите. Така извършеното деяние, показва поведение на лицето, насочено срещу установената фискална дисциплина, показва организация в търговския обект, която няма за цел спазването на данъчното законодателство. Целта на настоящата ПАМ е да гарантира, че всички лица ще спазват законовите норми и ще се осигурят бюджетните приходи, както и надлежното и законово деклариране на движението на стоки и на всички реализирани обороти. Ако не бъде приложена ПАМ съществува възможност от извършване на ново нарушение, от което за фиска ще настъпят значителни и труднопоправими вреди, които засягат пряко интересите на държавата, поради неотразяването на реално извършените продажби водещо до неправилно определяне на дължимите налози. За извършване на тази промяна в организацията на дейността в конкретния обект е необходим определен срок. Изложени са и мотиви, че при определянето на срока той е съобразен принципа на съразмерност, според който административния орган упражнява правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Срокът на наложената ПАМ е съобразен с целената превенция за преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за начина на извършване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат е правилно отразяване на оборота, спазване отчетността на относимите към ФУ документите и

предаване на изискуемите данни към НАП, а индиректният недопускане на вреда за фиска.

Формално е налице изпълнение на задължението за мотивиране на акта, но без обвързване с конкретни факти, което се приравнява на липсата на мотиви, независимо от техния обем. Не е посочено как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респективно кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Излагането на конкретни, а не общи мотиви относно срока на мярката е дължимо с оглед на това, че разпоредената продължителност на ПАМ не е в минимален размер. При липса на посочени и доказани от страна на административния орган относими факти и обстоятелства, обосноваващи необходимост от прилагане на мярката в посочения срок, следва да се приеме, че определеният 14-дневен срок, което е приблизително средният предвиден в закона размер, е необосновано дълъг, следователно заповедта засяга права и законни интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

На следващо място, при издаването на заповедта за налагане на ПАМ принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК следва да бъде съблюдаван императивно. По дефиниция, административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането на мярката. Установява се в случая, че съразмерността на мярката, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Отделно, процесната ПАМ е несъразмерна и непропорционална на извършеното нарушение и в контекста на тълкуването, дадено от СЕС с Решение от 4 май 2023 г. по дело MV-98, C-97/21 г.

В случая наред с налагането на ПАМ, за същото нарушение е издаден АУАН № F642141/06.02.2022 г./л. 24-25/, с който да се реализира административнонаказателната отговорност на търговеца, като по делото няма данни да е издадено НП и не е сключено споразумение по чл. 58г, ал. 1 ЗАНН.

Посочените обстоятелства, с оглед тълкуването на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04 май 2023 г. по дело C-97/21, съставляват самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е

издадена в нарушение на законната цел, независимо от изложените по-горе съображения за немотивираност на срока на ПАМ.

Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност – решение от 26 февруари 2013 г., Ekerberg Fransson, C-617/10 (EU: C: 2013: 105), т. 27, и решение от 5 април 2017 г., Orsi и Baldetti, C-217/15 и C-350/15 (EU: C: 2017: 264), т. 16, поради което тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели – чл. 6, ал. 2 от АПК, и точки 56 и 57 от решението от 4 май 2023 г. на Съда на ЕС по дело C-97/21. Кумулирането на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС с инициране на административнонаказателно производство срещу „БГ Кухня“ ООД за налагане на имуществена санкция по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС (т. 55 от решението на Съда на ЕС по дело C-97/21), от една страна, а от друга страна – е непропорционално. Спрямо фактите на конкретния случай, запечатването на търговския обект е мярка, която създава ограничения за дейността на търговеца, които се несъразмерни на поставената цел – обезпечаване събирането на ДДС. Мярката е допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницираното срещу търговеца административнонаказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (точки 56, 57 и 62 от решението на Съда на ЕС по дело C-97/21). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС), преследвани от националната правна уредба (решение от 5 май 2022 г., BV, C-570/20, т. 34), но в случая на кумулирането на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС, издадена в рамките на административно производство, което е отделно от вече започналото административнонаказателно производство, е недопустимо, доколкото не гарантира, че тежестта ѝ, преценявана съвкупно с тежестта на имуществената санкция, която се следва за вмененото на едноличния търговец административно нарушение, ще съответства на тежестта на нарушението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС. Запечатването на търговския обект, наред с инициране на административнонаказателно производство, в рамките на което законодателят е предвидил налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева (арг. от чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, регламентиращ административнонаказателния състав за нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, респ. по чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г.), не е необходимо за постигане на целта на ЗДДС, и е непропорционално ограничение спрямо тежестта на нарушението.

За направения извод е без значение обстоятелството, че по делото не

са приложени доказателства за финализиране на иницирираното административнонаказателно производство с издаване на съответен санкционен акт – наказателно постановление. С факта на издаване на АУАН на 06.02.2022 г. органите на НАП са предприели действия за санкциониране на дружеството, чийто логичен завършек е издаването на съответно наказателно постановление. С образуване на административнонаказателното производство е преклудирана възможността на органите на НАП да предприемат и действията по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 187 от ЗДДС, доколкото производството по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС се явява отделно от административнонаказателното такова, в рамките на което е предвидено налагане на допълнителни ограничения в дейността на търговеца, наред с предвидената в чл. 185 от ЗДДС, административнонаказателна отговорност, без да е налице възможност двата вида санкции да бъдат съобразени с тежестта на нарушението.

Що се касае за това, дали запечатването на търговския обект ще засегне „МИС-21“ ЕООД, предвид Договор за отдаване под наем на общински недвижим имот №ИАЗ-21- 64/02.11.2021г. е несъстоятелен, тъй като обекта може да бъде запечатан така, че да не се използва и да извършва дейност, без да се нарушат правата на трети лица.

С оглед изложеното, жалбата е основателна, а обжалваната заповед за налагане на ПАМ е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед своевременно направената от жалбоподателя претенция за присъждане на сторените по делото разноски и представеният договор за правна защита и съдействие за осъществяване по делото процесуално представителство съдът счита, че в съответствие с чл. 186 ал.4 ЗДДС вр. чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в размер на 50 лв., държавна такса. Не следва да се присъдят разноски за адвокат, така както са поискани, тъй като не са представени доказателства за реалното им заплащане.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 60 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 17-ФК от 07.02.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ В. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на "БГ Кухия" ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица] бл. № 5100, вх.Д, ет.3, ап.18, сумата от 50лв./петдесет лева/ съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: